

Posudek oponenta bakalářské práce – teoretická část

Jméno a příjmení studenta	Jan Smolík		
Studijní program	Výtvarná umění		
Obor/ateliér	Multimédia a design/Reklamní fotografie		
Forma studia	prezenční	Akad. rok	2019/2020
Název práce	Fenomén antropocénu ve fotografii		
Oponent práce	MgA. Matěj Skalický		

Student Jan Smolík si pro svou teoretickou práci vybral téma týkající se antropocénu, tedy geologického období ovlivněného lidskou činností. Vzhledem k aktuální situaci na tuzemské i zahraniční politické, ekologické a asi jakékoliv další společenské scéně byla jen otázka času, kdy mu některý ze studentů svou práci věnuje. Právě díky faktu, že se fenomén antropocénu dotýká téměř každé lidské činnosti, existuje i nepřeberné množství způsobů, jak jej v rámci fotografie reflektovat ať už přímo, tak i více důmyslně. Stejně tak se dá o antropocénu ve fotografii napsat řada článků a kvalifikačních prací, jejichž obsah bude pokaždé jiný a výčet autorů se bude lišit dle zaměření a vkusu autora textu.

Honza se svou práci rozhodl rozdělit na několik základních kapitol, kterým se ti nejpoblábnější současní fotografové věnují. Jmenovitě těžbu, obrazy lidstva, urbánní krajinu, konzum, zánik a návrat k přírodě. Každá z kapitol pak obsahuje příklad dvou až čtyř fotografů, kteří se mu ve své tvorbě, nebo v některém ze svých souborů věnovali. Ve většině případů se jedná o fotografy – krajináře, což je s přihlédnutím k Honzově vlastní tvorbě celkem jasný osobní zájem. Medailonky jednotlivých autorů obsahují možná až příliš mnoho informací z jejich života, tedy jakési ne příliš důležité omáčky, naproti tomu mi trochu chybí Honzův osobní názor na jejich tvorbu. Také bych ocenil i větší vhléd do dané problematiky: práce se zaměřuje převážně na světoznámé autory fotografující pro magazíny typu National Geographic, kteří cestují a fotografují po celém světě, díky čemuž vyhrávají prestižní fotografické soutěže ala Word Press Photo. Jako by náhodou se do výčtu světoznámých autorů dostal i Václav Jirásek, jediný český zástupce. V závěru Jan rozděluje zmíněné autory do dvou skupin: ty, kteří svou fotografickou práci berou jako společenský apel ke změně a ty, kteří ve fenoménu antropocénu vidí primárně jeho estetické kvality.

Jak jsem v úvodu napsal (a to samé zmiňuje i Honza), existuje obrovské množství různých přístupů, jak se fenoménu antropocénu ve fotografii v teoretické práci věnovat. Myslím si, že Honza zvolil tu nejjednodušší cestu, tedy výčet nejpoblábnějších autorů jasně zaměřených na motiv antropocénu. Práci chybí osobní názor autora a hlubší vhléd pod povrch problematiky. Zároveň nelze nepoukázat na absenci jazykové korektury. Oceňuji však zjevné množství úsilí, které tématu autor věnoval. Mohl si však jasněji definovat cíle práce, díky čemuž by se pravděpodobně dostal k mnohem zajímavějším závěrům. Také cením, že si Honza vybral téma, kterému se ve své fotografické tvorbě sám věnuje.

Návrh klasifikace: C – dobře

Ve Zlíně dne 20. 08. 2020

.....
podpis oponenta práce

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně	B - velmi dobře	C - dobře	D - uspokojivě	E - dostatečně	F - nedostatečně
-------------	-----------------	-----------	----------------	----------------	------------------